

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 29

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavagn 99 den 15 Dec. 1937.

54

Min innerligt älskade!

Det blir ju en liten kontakt, att
du orkar lyssna på mig. Jag skall
fatta mig så kort som möjligt.

Geuda har kanske sagt dig, att jag
inte vågade ge mer än felbija fusen
tusum till Majans minne. Det borde ha
varit dubbelt, men det är ju sant,
vad Märta Améen sade, att jag borde
fråka på att det kunde vara möjligt, att
jag finge leva flera år ^{med} under dyrbare sjuk-
vård och du borde ha en slant sparat.

Det var feuntor fusen, som jag fick
för en skogslott, och resten har

Om, du villt ord här för att framgå

har jag köpt aktier och obligationer ^(för)
Men o, vad dessa papper är vär-
liga att äga mot en bit va sker
skog! Nu är det för sent att ångra.

Och apropå Märta måste jag
berätta, att hon har tröttnat på
sin dyra egendom och ämnar sälja
den. Hon har i stället övertagit ett
arrende med jord i prima skick,
tillhörigt greve Lewenhaupts på
Caestorp, vilka glädja sig att få
hemme till granne. "Du tar väl herr
Brenner med dig?" sade jag i telefon.
"Ja ja män. Eljest vare det omöjligt."
Du är väl nyfiken på doktorn
Elga Kern. Jag skall då tala om,
att hon är läkare, kirurg, och varit

lång tid hos H. ^{me} Curie. Ty ska är hon,
men är bosatt i Polen, där hon fisker,
att hon kan driva igenom vad som helst.
Minns du en bok, som heter Tidens
fröken Europas? Där är ett kapitel
skrivt av henne, och hon står
flera gånger upptagen i min ^{vad det är} bok.

Sin man har hon inte sett på
2 år, han kallas professor. Nu hade
hon fått brev från en vän, som sagt,
att hennes man miste bort från
Tyskland. Hon tänkte på koncern i
fraktionsläger o.d. och menade, att
om han blott finge komma till
Sverige och vistas här en tid, så
skulle hon med lätthet offri
pres åt honom till Polen,

Där hon kände sig som fröken
i vattnet eller barn i huset.
Nu hör det till saken, att polske
ministern har sagt sig inte alls
känna till hemmet och att man inte
vet vad mannen tänker om hennes
planer.

Hon var mycket förtjust över
mitt mottagande första kvällen.
Jag bjöd på vin och druvor, och hon
gjorde ett lustiga skildringar av
personer här, som jag kände.

Men när hon kom först, var hon
nyfäbragt över hur ogramsliga man
är här i Sverige, hur man läser andras
brev, skickar omkring andras brev och
låter skalket gå i ring. Den, som
hon senast hade talat med, var

Älskade, måtte du kunna läsa dessa
kräkföcker! Här är juldådning
oh mig en trö.

Jag längtar så gränslöst efter att
komma i förbindelse med dig och
siktigt få veta hur du känner dig.
Så ber jag få veta vem jag skall
ge Sv. Akis biljett till, om jag inte
kan gå. Twa Kavallerier ha vidder
ljut erbjudit sig att ta hand om mig,
Henrik af Nils A., men de veta inte
vad det är, som jag behöver hjälps
med. Jag är så hjälplös numera. för
öjats skull. Kanste Elin Afzelius?
Jag har från båda herrarna hört hur
svårt de ha att hinna i tid till
festen.

Karol, älskade, och bli så snart i kontakt
med mig. Hur?